

4 stotis: Pirmasis Prisikėlusiojo pasirodymas apaštalamis

Pasiūlymas: atlikti sąžinės sąskaitą – pasiruošti Sutaikinimo sakramentui ir jei yra galimybė – atlikti išpažintį.

Skaitinys iš Jn 20, 21–23.

Apmąstymas:

Ramybė tau! Jėzus kvėpia į tave ir siunčia Šventąją Dvasią.

Maldoje dabar einame Šviesos keliu.

Jėzus kvėpia į tave ir sako:

„Imk Šventąją Dvasią“.

Jėzus ateina sustiprinti tavęs, apsupto baimės. Jis taip pat įveikia mirties siaubą. Ateina nešinas ramybe ir nuramina visus namus, visą apie save susirinkusią bendruomenę.

„Mokiniai nudžiugo išvydę Viešpatį.“

O tu ar prisipildai džiaugsmo, matydamas Viešpatį?

Ar nori jį matyti? Skaityk Evangeliją, apšviestas Šventosios Dvasios, ir tu Jį išvysi.

Žvelk su meile į Eucharistiją: sutiksi Jį laužomoje duonoje.

Eik pas mažuosius. Vargšas, priimdamas tave, suteiks džiaugsmo ir tu išvysi Kristų.

Šventoji Dvasia ir išpažintis:

„Ramybė tau!“ Sekminių dieną Jėzus kvėpė į mokinius taip, kaip Dievas, mūsų Tėvas, įkvėpė gyvybės kvapą į Adomo šnerves. Gavęs Dievo atleidimą, išgyveni tikras Sekmines. Per atleidimo sakramentą esi iš naujo sukuriamas Šventosios Dvasios. Per jį išpažinti Kristaus meilę, nes savo nuodėmes gali pasakyti tik tam, kurį myli. Gera matyti, kad atleidimas išlaisvina Šventąją Dvasią: ji atnaujiną meilės apytaką. Nuolat švėsdamas Susitaikinimo sakramentą, tu patirsi visišką dvasinį atsinaujinimą (KBK 1468–1470). Didžiulė dvasinė paguoda suteikiama taip, kaip buvo suteikta mokiniams, pripildytiems džiaugsmo išvydus Viešpatį. Savo nuodėmių išpažinimas ir konkretus atleidimas, kurį tu gauni, nuplauna tave. Tai gailestingumo dušas, kurį priimi, džiaugsmo fontanas. Šventoji Dvasia tave pašventina.

Pripažinęs savo nuodėmes, paprasčiausiu žmogišku požiūriu išsilaisvini ir palengvini sau susitaikinimą su kitais; be to tu gauni dar daugiau – atsivertimo malonę ir vidinę ramybę.

Kaip atpažinti savo nuodėmes?

- Tu gali pasitelkti dieviškąsias dorybes; klausti kur yra manoji meilė, manoji viltis ir manasis tikėjimas?

- Gairės gali būti Šventosios Dvasios vaisiai... Ar aš jais gyvenu? (Gal 5, 22) Gerumas, susivaldymas, džiaugsmas...

- Kur yra mano evangelinis neturtas, mano širdies ir mano kūno tyrumas, mano paklusnumas misijai, tam, kas man patikėta, ko manęs paprašyta?
- Ar aš tikiu į amžinąjį gyvenimą, į prisikėlusį Kristų: perskaityk tikėjimo išpažinimą. Ar aš skelbiu Evangeliją, meldžiuosi?

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuk many, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen